

[Voigt.]

indstilling. Ministeren læser vel også aviser – og kan blot læse Jyllands-Posten i dag. I juni måned bad jeg om at få denne lægerapport tilstillet retsudvalget. Det er 5 måneder siden. Hvorfor har vi ikke fået den i retsudvalget? Så havde man måske haft et andet syn på sagen i dag.

Justitsministeren var inde på, at loven ikke var trådt i kraft, og det var flere ordførere også. Det er ganske bevidst, at jeg har fremsat dette forslag, inden loven var sat i kraft, fordi jeg synes, det er bedre at forebygge end at skulle til at helbrede. Man har statistikker og tal og udtalelser fra dygtige læger på retsmedicinsk institut i Århus, som man jo ikke er bange for at lytte til i dette folketing. Vi så jo med sikkerhedsseleer, hvordan man lagde enorm vægt på, hvad professor Jørgen B. Dalgaard sagde. Hvorfor vil man nu lige pludselig ikke lytte til retsmedicinsk institut? Er det, fordi det ikke er ministerens forslag?

Hr. Holmberg var inde på det brev, jeg havde sendt, og spurgte, hvorfor jeg dog havde gjort det. Må jeg sige til hr. Holmberg: jeg har bitterligt fortrudt det. Det var helt tåbeligt af mig at sende det brev. Det kan jeg se nu. Hvis jeg havde vidst, at et sådant brev kunne sætte sagligheden over styr, og at man i stedet for gik på manden og ødelagde et godt forslag, så havde jeg selvfølgelig aldrig nogen sinde sendt sådan et brev. Jeg må bede hr. Holmberg og andre medlemmer af dette ting vise lidt forståelse; lær dog at tilgive en politisk debutant, der har kvæjet sig, som jeg gjorde i det spørgsmål, og sæt så sagligheden i højsædet!

Jeg takker hr. Gudme for hans indstilling til overgangsbestemmelserne. De er fuldstændig tåbelige, og det vil blive fuldstændig umuligt at administrere dem, hvis vi ikke får forbedret loven på det punkt.

Hr. Hagen Hagensen ville ikke være med til at kaste sig ud i det uvisse. Han sagde, det var en form for beskæftigelsesterapi. Jeg er ked af, at han betragter et forslag om at spare menneskeliv som beskæftigelsesterapi her i folketinget. Fremskridtspartiets ordfører, hr. Kjærulff-Schmidt, sagde på udmærket måde, at det var en chance, vi havde for netop at redde menneskeliv. Derfor forstår jeg ikke hr. Hagen Hagensens indstilling.

Hr. Poul H. Møller sagde noget fuldstændig positivt urigtigt. Han sagde: undervisning og

hastighed har ikke noget med hinanden at gøre. Må jeg gøre hr. Poul H. Møller opmærksom på, at i den rapport, knallertgruppen har lavet – som er grundlaget for det forslag, ministeren er kommet med, og som jeg går ud fra hr. Poul H. Møller har læst – står der udtrykkeligt på side 8, efter at man er gået ind i detaljer om, hvorfor man skal ændre knallertthastigheden:

»Gruppen har imidlertid lagt særlig vægt på, at det for tiden påtænkes at indføre krav om en særlig uddannelse af knallertførere.«

Jeg ved ikke, om hr. Poul H. Møller har været opmærksom på dette afsnit på side 8.

Jeg vil spørge ministeren: når man nu fra knallertgruppen har lagt særlig vægt på denne knallertundervisning, hvorfor er det så ikke med? Hvorfor har ministeren ikke et forslag om, at der skal være obligatorisk knallertundervisning? Var ministeren bange for at lægge det på bordet, fordi der ikke umiddelbart var flertal for det i retsudvalget? Jeg kan samtidig sige til hr. Kaj Hansen og også til ministeren, at det er min personlige overbevisning, at vi bør have denne undervisning.

Jeg spurgte i juni, altså for fem måneder siden, om retsudvalget kunne få tilstillet de hollandske bestemmelser. Når jeg udtrykkelig siger de hollandske bestemmelser, så er det, fordi man gang på gang fra ministeriets side over for branchen har påpeget, at det er denne model, man vil køre efter. Må jeg spørge ministeren: hvorfor har vi i retsudvalget nu fem måneder efter ikke fået disse bestemmelser? Ministeren sagde i sit svar til mig, at han ville bede udenrigsministeriet om at fremskaffe dem.

Justitsministeren sagde, at der var intet nyt. Det er fuldstændig uforståeligt, at han ikke er opmærksom på, at FDM den 3. december 1975 i en skrivelse til justitsministeriet bad om at få undersøgt ulykkesstatistikkerne. Det kan da heller ikke være ministeren ubekendt – og det kan heller ikke være hr. Otto Mørch ubekendt, da han deltog – at der den 18. maj 1974 var et knallertseminar, hvor man dykkede meget dybtgående ned i disse problemer, og hvor også professor Jørgen B. Dalgaard og læge Hans Reich var til stede. Derfor forstår jeg slet ikke, at man siger, der intet nyt er i det. Hvorfor har man ikke opgivet over for retsudvalget, hvilke færemømenter der var i hele denne knallertproblematik?

Som sagt, jeg vil gerne spørge ministeren: